

Asistovaný styk - pozitivní zkušenost

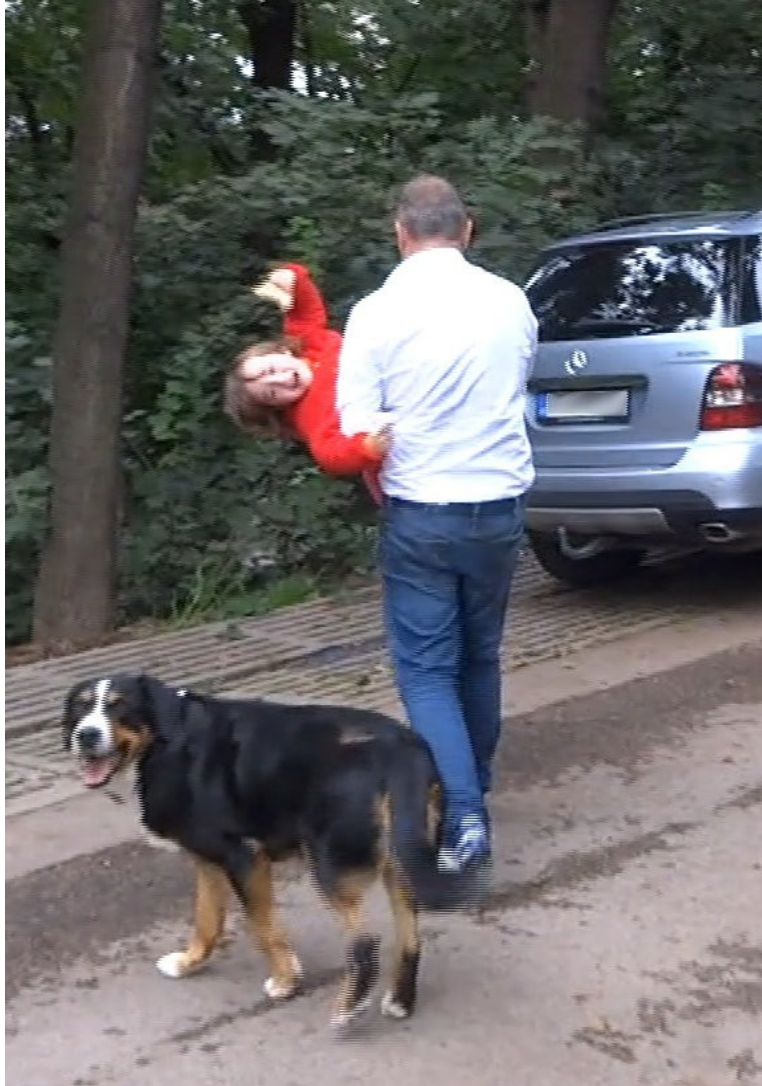
PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

jeronym.klimes@gmail.com

<http://www.klimes.us>

Poslechněte si, jak zní

realizování lidského práva na styk s oběma rodiči

Podle Evropské unie,
podle OSPODu i
podle soudu
je toto přípustné předání dítěte

Stát sice dítěti ustanovuje kolizního
opatrovníka, ale ten jen krčí rameny.

Soudci systematicky ignorují informace
rodičů, že mají tyto nahrávky.

predani_ap_anonymizovane14-11-2014.mp3

Největší trauma vzniká dětem při předání

Bohužel právě předání nechávají soudy a ODPODY bez větší kontroly.

Řeší je pokrčením ramen, že je to jako odpovědnost rodičů...

Týraným dětem se věnuje mnoho organizací i mnoho reklam

Prohlédněte si ale tyto reklamy. Chybí na nich to zneužití dětí, které je v ČR nejčastější - totiž zneužití dětí v rozvodovém boji.

Stát pasivně přihlíží, jak mu vzniká příští generace neurotiků.

Láska rodičů k dětem se projeví právě v tom, že jsou ochotni realizovat předávání tak, aby dítěti nevznikalo trauma

Výroky o právech dětí, že rodina je pro mě to nejdražší ap. je možno jinak považovat za bezcenné kecy.

Když dítě nejde dobrovolně od jednoho rodiče k druhému, je třeba přejít do modu společné setkání rodičů s dítětem. Při tom je bedlivě pozorovat, zda se nepouští do bitek.

Měly by se rozlišovat tyto stupně

- a) volný, neupravený styk, volně probíhající střídavá výchova
- b) upravený styk (střídavá výchova)
- c) upravený styk s omezenými rodičovskými právy
- d) asistovaný styk s omezenými rodičovskými právy
- e) asistovaná společná setkání s oběma rodiči
- f) zapovězený styk (dočasně)

Mikuláš o.p.s.

Bc. Eva Flossmannová

Projekt DĚTI ZA TO NEMŮŽOU

vedoucí Ing. Petra Melingerová

Asistovaný styk, diagnostické mediace ap.

Benešov - společné setkání rodičů a dítěte místo asistovaného předání

8:45 Přicházíme na policejní stanici - Flossmannová, Klimeš, sociální pracovníce, soudkyně JUDr. Petra Šturcová a domlouváme společný postup

9:00 Přichází matka s dcerou a novým manželem

Dcera visí na matce odmítají ji byt' na chvíli pustit.

9:15 Přichází otec, ale dcera není schopna se matky pustit.

9:30 Vyrážíme na společnou procházku po Benešově.

Vážená paní doktorko,

opravdu jste mi udělala radost, že jste si našla čas a došla se podívat na styk Martiny (6 let) s otcem. **Jsem vždy nadšen, když vidím soudce při sociální práci v praxi.** Navíc svou přítomností jste ukázala, že se o to zajímáte, a **v očích rodičů jste nám piónům v praxi tímto předala svou autoritu.** Matka i otec věděli, že nás, ne-právníky, musí poslouchat. Bez této autority se nedá dělat sociální práce. My prostě máme přes Vás

delegovanou pravomoc soudu a potažmo státu.

Začátek jste viděla, takže nemusím popisovat. Tam bylo hlavní nenutit Martinu, aby se odtrhla od matky, protože by následovala šílená separační reakce. Já osobně jsem si dal záležet, abych ji ubezpečil, že se nebude muset separovat od matky a že se jí může držet po celou dobu jako klíště. Pravda matky se po většinu setkání držela, ale později v parku se od ní vzdálila i na pět metrů.

Ze začátku se Martině nechtělo do procházky, protože tak ztrácela bezpečnost známého prostoru policejní stanice. Musel jsem proto na matku trochu zatlačit, aby nám nevznikla scéna na prahu policejní stanice. Pak ale chůze začala působit, proto jsme korzovali okolo Benešova. Asi čtyřikrát jsem prodloužil trasu, abych odložil příchod na náměstí, protože tam se čas zastaví. Naopak cesta byla dobrá, dítě šlapalo, nebrečelo. Problém byl na schodech, protože matka zaslechla, jak se otec o ní baví s paní Flossmannovou, a začala se roztáčet. Tak jsem došel za otcem a vysvětlil jsem mu, že na těchto setkáních se rozhodně neřeší nic konfliktního, že tu jen plkáme na neutrální témata. Otec to pak respektoval, takže pak už byl klid.

Je škoda, že chyběla úvodní schůzka. Tam totiž rodičům polopatisticky vysvětlíme, o čem taková setkání jsou, co se od nich očekává a jak se mají chovat, co říkat, co neříkat a tak. Postupně jim ale oběma došlo, že se od nich očekává - že především budou korzovat po Benešově. Vzali jsme to parkem, romanticky přes hřbitov. :-) Na cestě Martina postupně začala živě komunikovat s matkou, pak si sbírala listí, šišky, žaludy či bukvice.

Od nikoho z nás si nic nevezala, jen od paní Flossmannové si vzala draka z listí. Ode mne si nevezala ani ten list. Otce hodně mrzelo, že si od něho nechtěla nic vzít. Měl pro ni dárků celou tašku. Na náměstí jí pak koupil párek v rohlíku, ale ani ten si nevezala - koupit jí musela matka jiný.

Na náměstí se čas zastavil, místy jsme postávali, oni s výmluvou poodešli, aby mohli zavolat panu manželovi matky, ale celkově to bylo v klidu. Tou dobou spíš jen otec opakovaně tlačil na dceru, aby si od něho vzala ty dárky, ale marně. Nicméně pořád to bylo ještě únosné, takže jsem tomu nechal volný průběh.

Výhodou byla hovornost všech profesionálů, takže nevznikaly trapné mlčící chvíle. Jen na začátku, když je dítě takhle zablokované, není dobré na něj přímo mluvit, musí se počkat, až si udělá bublinu s mámou, ze které

pak samo později vyleze. V době, kdy je zablokované, je naopak dobré intenzivnější hovořit s dospělými, především s matkou, protože dcera si o nás udělá obrázek podle toho, jak se na nás bude tvářit matka. Když budeme mluvit s tátou, tak si i o něm udělá obrázek. Setkání s tímto reálným otcem je pak jiná zkušenost než jen interakce s jeho démonizovanou fantazijní postavou a temnými vzpomínkami.

Po návratu se k nám pan manžel matky choval vstřícněji než při odchodu, osobně si myslím, že to bylo kvůli tomu telefonátu matky z náměstí. Chvíli jsme postávali na chodníku, pak se matka zvedla a odjela i s Martinou, po chvíli odešel i otec. **Otec má opravdu velký problém hovořit s matkou**, což by při těchto setkáních měl - prostě jako se sousedkou, kterou pravda moc nemusí. **Otec se bude ještě muset smířit s faktem, že navazování vztahu k dceři bude opravdu pomalý proces.** Každopádně po celou dobu styku Martina ani jednou neberečela, pokud pomineme to pofňukávání před odchodem.

Aby tyto schůzky mohly fungovat alespoň v tomto režimu - sousedské setkání s plkáním - je třeba mít kromě styku ještě odděleně schůzky jen samotných rodičů s mediátorem či sociální pracovnící, kdy se proberou

konfliktní otázky, které jinak rodiče mají sklon otvírat před dítětem.

Hlavní závěr, který z dnešního setkání můžeme udělat, je, že **rodiče jsou schopni pod odborným dohledem realizovat společné nekonfliktní setkání s dcerou**. Pokud to později nebudou dělat, víme, že je to jejich *neochota*, ne neschopnost. **Argumentace by měla znít: Je vaší morální odpovědností a osobním dluhem vůči dítěti, abyste byli ochotni tyto schůzky za dohledu, popř. nahrávání absolvovat.**

Aby byla možná kontrola, že rodiče nebudou po sobě startovat, měly by se tyto schůzky nahrávat. Osobně vždy chci po rodičích, aby měli dva diktafony, tedy dvě nahrávky, které si od nich převezmu po schůzce. Je na soudu určit rodičům, z jakých peněz si je mají pořídit. Já osobně se domnívám, že by se to mělo hradit z výživného, protože jsou to peníze určené dítěti a ty diktafony chrání především dítě. Na nahrávky je možno pohlédnout jako na oddálenou asistenci. Prostě nemusím u toho stát fyzicky, ale stačí, když si poslechnu jen konfliktní místa z nahrávek.

Na těchto nahrávkách totiž jsou slyšet i uštěpačné poznámky pronesené polohlasem, takže se rodiče opravdu musejí hlídat a nechat si své nápady pro sebe. Zde jsem si to nahrával jen já sám a mohu soudu poslat (jen

podotýkám, že je dost velké).

Například zde prý matka utrousila nějakou jedovatou poznámku k otci, kdy jsme my odborníci nebyli momentálně na blízku. Kdyby měla na krku diktafon, tak by si to nedovolila, protože by to bylo na nahrávce. Tedy to je výhoda dublovaného nahrávání

Jinými slovy buď si rodiče zaplatí osobní asistenci, nebo budou pečlivě pořizovat nahrávky. Diktafony je příjdu levněji. Čas nás odborníků je hodně drahý.

Každopádně v tomto stavu nemůžeme nechat biologické rodiče, aby se s dítětem stýkali sami, protože by z toho byla bitka, tedy nahrávky ano, ale přesto alespoň pár měsíců musí být odborná asistence, která to celé řídí.

Problém je s naší organizací (Mikuláš ops), protože je financovaná grantově. My tato setkání můžeme z grantu financovat jen do konce roku, pak je třeba vymyslet jiný způsob, jak to celé ukočírovat. Takže tím spíš musíme vést rodiče k tomu, aby si setkání nahrávali.

Nemusím dodávat, že i přes únavu jsem měl z toho setkání radost. Jak jsem měl možnost slyšet, ta předchozí setkání skončila separační reakcí, která vztah Martiny a otce spíš zhoršuje než zlepšuje. Osobně nevidím jiné

řešení, než že rodiče budou muset takto společně trávit čas tak dlouho, dokud nebude Martina schopná přímo komunikovat s otcem, posléze i s ním trávit čas sama bez matky. Osobně si myslím, že aby vznikl vztah mezi dcerou a otcem, tak by tato společná setkání měla být každý týden, třeba na 2 hodiny po vyučování místo kroužku.

Každopádně rodičům je třeba neustále vštěpovat do hlavy, že neochota účastnit se těchto společných setkání je projev jejich nezájmu o skutečné blaho dítěte. Stejně tak pokud na těchto setkáních budou vytahovat konfliktní témata či je jinak sabotovat, pak se to bude vnímat jako maření soudního nařízení, a měl by to být i důvod buď pro změnu výchovného prostředí, nebo pro úplný zákaz styku.

Pokud tuto autoritu nám odborníkům v poli soud nedá a opakovaně ji před rodiči nestvrdí, pak skončí tato setkávání rodičů s Martinou fiaskem, jako konec konců skončila i ta předchozí. Prostě je to stát - prostřednictvím soudů a kolizních opatrovníků, kdo zde dohlíží, aby mladou generaci netvořili jen citově labilních neurotici a deprivanti.

Takže ještě jednou díky za Vaši osobní přítomnost při setkání a těším se na další spolupráci.

Děkuji Vám za pozornost

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.
<http://www.klimes.us>